

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

INOESKA DWAALT IN DE WOLKEN

Een toneelspel voor de jeugd

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3263

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *INOESKA DWAALT IN DE WOLKEN* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/011
ISBN- 978- 90-385-13393

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(31 à 37 spelers)

INOESKA SERVEJE, het meisje
 VALENTINA, haar moeder
 STANISLOV, de windvlieger; gevangene van Tsjarodejka
 TSJARODEJKA, een helse helleveeg van de hemel
 WINA (WIEBE) WAUWELNET, een grote spin
 AAD BUIS, verminkte astronaut
 SIETSE SCHEEFPIEK, piloot van een luchtballon
 RUFİ, een grauwe gans
 ROSSI, ook een grauwe gans, zus van Rufi
 GRIGORJEVITSJ, woudbewoner, schrijver, houthakker
 TJOTKA, TARAS, TIKHO, de sneeuwmannen
 MIRKA, KYRA, LYKKE, MERLINNE, de vrieselfen
 FJODOR, de sneeuwgeest
 ANASTASIA, ANOUSHKA, MAROESKA, de mopperzussen
 VARENKA, de verdwaalvrouw
 PJOTR, een vrije zwerver, dwaalgast
 STRIX, een laplanduil
 RODNINA, JELENA, GALINA, DIMITRY, BORIS, JOERI, de rode
 neuzenbende
 BESHKA ZJOEGANOV, de heks uit het woud van Onyx
 BOROV BROM, de regenboogbeer
 SERGEJ, grijze schim 1
 OLGA, grijze schim 2
 VLADIMIR, grijze schim 3
 PUZZEL UZZEL, de tovenaer
 KATYENKA, de lentefee

Zonnestrallen
 Groene knullen

Eventuele dubbelrollen:

Valentina – Beshka
 Rufi – Borov Brom
 Rossi – Olga
 Grigorjevitsj – Vladimir
 Fjodor – Puzzel Uzzel
 Varenka – Katyenka

DECOR

De windvlieger, Inoeska en de ganzen willen de illusie opwekken dat ze echt vliegen. De vliegbeweging begint met de fantasie van de regisseur, hij weet wat hij wil en waarom. Bij het realiseren van zo'n beweging zal er altijd gezocht moeten worden naar een compromis tussen fantasie en technische haalbaarheid. Gelukkig is theater een illusie en hoeven mensen niet echt te vliegen zoals vogels doen.

Voor het decor een sober basisdoek. Het hoeft niet zwart te zijn. Zetstukken aanpassen aan het tafereel. Wordt voor elk tafereel aangegeven.

- 1 a – boom in de winter met windvlieger in de top. Windvlieger gespeeld door zwart geklede acteur
- b – besneeuwde bomen
- 2 – extravagant verblijf met reuze spinnenweb – abnormale voorwerpen en zitjes
- 3 a – besneeuwde zetstukken
 - b – opstaande ijsschotsen (piepschuim platen)
- 4 – houten huis dat kan openplooiën erg rudimentair (enkel de contouren voldoen)
- 5 – open huis met stoel, kast, bed, kachel, icoon aan de muur
- 6 – lege scène
- 7 – enkele bladerloze bomen + boomstam of stronk om op te zitten
- 8 – drie grijze bewegingsloze SCHIM :men en de bladerloze witte bomen (berken)
- 9 – interieur van een blokhut – open haard, tafel, stoel, raam, experimenten op een tafel
- 10 – berkenbomen en stronk
- 11 – idem als tien
- 12 – idem als tien met meer groen, extra opzetstukken
- 13 – extravagant verblijf met reuze spinnenweb–abnormale voorwerpen en zitjes – zie 2

KORTE INHOUD

Het idee van dit verhaal kreeg ik bij de opening van de Olympische winterspelen in Sochi 2014. De winter is lang en koud in Rusland en Inoeska verlangt naar de zon. De windvlieger neemt haar mee de lucht in. Het begin van een bewogen verhaal, een zoektocht langs goed en kwaad, hebzucht en vriendschap.

Tsjarodejka, de hemel helleveeg wil dat Inoeska het magische boek van de jeugd voor haar gaat stelen omdat ze zelf oud wordt en aan krachten verliest. Hoe het afloopt? Verdwaal met hen mee tussen de wolken en laat je wiegen door de wind. Wij ontvoeren je naar een wereld waar alles vederlicht is. Aarzel niet, neem het touw vast en laat je opnemen in de wondere wolkenwereld. Wees gerust, na de tocht zetten we je veilig terug aan grond. Een lieflijke, maar soms ook stekelige voorstelling over groot worden, alles moeten en ontvluchten. Maar kan je wel jezelf ontvluchten? Geniet van de donkere en van de roze wolkjes.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : P.J. Tsjaikovski – De Notenkraaker, ouverture / tijd 3:20

TAFEREEL 1: Naar de wolken

(Valentina, Inoeska, Stanislov, Ruffi, Rossi, Grigorjevitsj)

(geaal zwart decor met zetstukken – naakte boom)

(Inoeska zit in een boom – boven haar hangt een windvlieger vast aan de takken)

VALENTINA : *(op)* Inoes, kom uit die boom en kom binnen! Wil je verongelukken?

INOESKA : Moet ik nu al naar binnen, mama? De zon schijnt nog.

VALENTINA : Het is nog geen lente, meisje. Luisteren!

INOESKA : Ja mama.

(Valentina af)

STANISLOV : Ik wilde niet direct vliegen, maar plots werd ik opgetild. En nu kan ik niet meer vliegen.

INOESKA : Wie zei dat?

STANISLOV : Ik natuurlijk.

INOESKA : Wie is, 'ik natuurlijk'?

STANISLOV : Hier boven juffertje. Ik ben het Stanislov, de windvlieger.

INOESKA : Iemand probeert me voor de gek te houden.

STANISLOV : Maar nee meisje, die stomme wind heeft me de boom ingejaagd en nu geraak ik niet meer los.

INOESKA : Wat ben jij voor een koddig figuur.

STANISLOV : Gegroet schoonheid, wil je me losmaken?

INOESKA : Jij kunt praten?

STANISLOV : Zeker, ik heb een grote mond. Zie je dat niet?

INOESKA : Wacht, ik help je. (*kruipt omhoog*)

STANISLOV : Ik wil terug vliegen. Hoog in de lucht. Tot aan de zon.

INOESKA : Domme jongen, daar is het veel te warm en het touw is niet zo lang.

STANISLOV : Knoop er een stuk aan vast en vlieg met me mee.

INOESKA : Dat gaat niet, ik moet naar binnen.

STANISLOV : Maar de zon schijnt zo mooi.

INOESKA : Weet ik, maar mijn moeder wil het niet.

STANISLOV : Ach die moeders, je weet niet wat je mist. Misschien valt er straks weer een pak sneeuw en dan moet je sowieso binnenblijven.

INOESKA : Je hebt gelijk, maar... (*maakt hem los*) Zo, je kunt terug vliegen. Doe maar.

STANISLOV : Oké dan, bedankt. Jij mag natuurlijk niet ongehoorzaam zijn. Ik ga toch een stukje van de wereld verkennen. Je bent maar één keer jong en je moet leven. Ik heb lang genoeg in een oude mufte schuur gehangen. Daar viel niets te beleven.

INOESKA : Als ik niet luister, krijg ik straf.

STANISLOV : Jij moet de keuze maken. Binnen zitten of meevliegen. Ik kan dat niet voor jou doen.

INOESKA : Als ik mee ga, zal mama ongerust zijn.

STANISLOV : Mama's zijn altijd ongerust. Laat je toch eens gaan. Neem het touw stevig vast en ik laat je heel de sterrenhemel zien.

INOESKA : Niet overdrijven, vliegermans. Eén korte vlucht en dan zet je me af voor de deur. Niet meer.

STANISLOV : Oké dan, grijp je stevig vast. Daar gaan we.

(de acteurs worden opgetrokken en vliegen door de lucht – kan ook met zwart geklede acteurs die de vlieger besturen en Inoeska boven het hoofd dragen)

INOESKA : Wow! De wind zit blijkbaar goed. Zalig! Hoger!

(geruis van de wind)

Oké, zo is het wel genoeg geweest. Breng me nu maar terug.

STANISLOV : Ik wil je nog wat laten zien.

INOESKA : *(paniek)* Let op! Straks vlieg je nog tegen een wolk aan.

STANISLOV : Ach wat, dat is niet erg. Je wordt er alleen nat van. Dan vliegen we wat dichterbij de zon.

INOESKA : ‘Drogen aan de mast’, noemt mijn mama dat. Verdikke, mama! Ik moet direct terug naar huis of het is grote oorlog.

STANISLOV : Grote of kleine oorlog, wat is het verschil?

(geluid van twee gakkende ganzen die uit de tegenovergestelde richting komen)

RUFI : Keer terug, het is ginder niet veilig. Er dreigt oorlog tussen de Sneeuwvorst en de Noorderwind.

INOESKA : Wie zijn die twee?

STANISLOV : Grauwe ganzen op weg naar veiliger oorden, zo te horen.

RUFI : Ik ben Rufi en dat is mijn zus Rossi. Vlieg terug van waar je komt. De Noorderwind gaat ijsig koud te keer.

ROSSI : Zeg dat wel, de poolberen hebben hun dikste jas aangetrokken. Niet te doen.

RUFI : De keizerspinguïns zijn na één ademstoot van hun ijsschots gevlogen.

ROSSI : Ik kom later wel terug als de ruzie bekoeld is.

RUFI : Die twee kennen het einde van hun krachten niet.

INOESKA : Ken jij de Sneeuwvorst of die Noorderwind?

STANISLOV : Meestal is de Sneeuwvorst een rustig iemand, maar de Noorderwind ontziet niets of niemand. Hij raast maar door.

ROSSI : Vlieg met ons mee, die twee hebben een meningsverschil en geven elkaar geen duimbreed toe.

RUFI : Kom Rossi, we moeten verder. Die twee moeten maar zelf beslissen. We hebben hen verwittigd.

ROSSI : Juist Rufi, meer dan dat, kunnen we niet doen. Ze moeten het zelf maar weten.

RUFI : De Noorderwind blaast die smalle vlieger tot aan de Zuidpool.

ROSSI : Hij breekt zelfs de masten van de grootste schepen stuk.

(Rufi en Rossi vliegen verder)

INOESKA : Heb je dat gehoord?

STANISLOV : Ja, ja, enkel kalmtte kan ons reden. Maar ik moet doen wat me gevraagd is.

INOESKA : Wat is je gevraagd?

STANISLOV : Dat zal je wel zien. Hou je stevig vast. (*rukt haar mee*)

INOESKA : Hallo zeg, kan het niet wat rustiger? Je maakt me bang.

STANISLOV : We moeten voor de Noorderwind komt, bij Tsjarodejka zijn.

INOESKA : Wie is Tsjarodejka? Ik wil naar mama.

STANISLOV : Nog even volhouden, we zijn er bijna.

INOESKA : Nee! Kijk daar, die dreigende wolken. We gaan eraan.

(geluiden van de wind die aanzwelt tot storm)

Help, ik hou het niet meer vol.

(bliksemschicht en donderslag – licht uit – Inoeska schreeuwt – vibrerend licht)

Het touw! Ik draai ... Ik stort neer ... Help!

DECORAANPASSING

(besneeuwde bomen en twee restanten van afgehakte bomen)

(een plof weerklinkt – Grigorjevitsj op sneeuwschoenen heeft de vallende Inoeska opgevangen)

GRIGORJEVITSJ : Jij ontbrak er nog net aan. Waar ben jij afgevallen of uitgesprongen?

INOESKA : Ik heb het touw gelost.

GRIGORJEVITSJ : Ben je uit een luchtballon gesprongen?

INOESKA : Nee, het touw van de windvlieger.

GRIGORJEVITSJ : Ongehoord! Ik red je van de dood en je drijft de spot met mij.

INOESKA : Maar nee heer, ik zou niet durven.

GRIGORJEVITSJ : Ondankbaar wicht, was je liever te pletter gestort? Zeg me hoe je

heet.

INOESKA : Inoeska, meneer. Ik kom uit Kirkhoetsch.

GRIGORJEVITSJ : Ik ben Grigorjevitsj Matjora, houthakker en schrijver. Ik woon midden in dit woud.

INOESKA : Woon je daar helemaal alleen?

GRIGORJEVITSJ : Zo alleen als een spook in een vervallen ruïne. Zowat! Ik eet alleen, slaap alleen en heb een heel grote matras.

INOESKA : Tegen wie kan je dan praten?

GRIGORJEVITSJ : O, ik heb de vogels en de eekhoortjes die 's morgens om wat restjes komen bedelen. Ik heb zelf voor dit leven gekozen. Zo kan ik me uitstekend concentreren op de roman die ik aan 't schrijven ben, 'Vlucht naar het woud.'

INOESKA : Je wordt ooit nog een beroemd persoon.

GRIGORJEVITSJ : Misschien, ooit, wie weet? Zeg, heb je ook honger?

INOESKA : En of, van de kou krijg je honger.

GRIGORJEVITSJ : Wil je een boterham met bosbessenjam? Zelfgemaakt. *(haalt uit zijn weitas een doos met boterhammen)* Ga je na het eten mee mijn vallen nakijken of er geen konijntje inzit? Je mag deze avond mee-eten. Lekker!

(Stanislov, de windvlieger komt terug op)

STANISLOV : Eindelijk heb ik je gevonden, dom wicht. Vooruit, meekomen! Neem het touw en hou het stevig vast of wil je hier achterblijven. Dan zie je je moeder nooit meer terug. Nooit meer!

GRIGORJEVITSJ : Wat is dat? Een sprekende windvlieger, is dat toverij?

STANISLOV : Bemoei je er niet mee, man. Ik breng haar wel thuis.

GRIGORJEVITSJ : Wat een rare historie, ben ik wel goed wakker?

STANISLOV : Vooruit Inoeska, grijp me vast. We zijn zo thuis.

INOESKA : Maar ...

STANISLOV : Komt er nog wat van? Anders ben ik alleen weg.

INOESKA : Oké dan.

(Inoeska grijpt het touw en vliegt mee – achterna gekeken door Grigorjevitsj)

GRIGORJEVITSJ : Bij alle bossen en wouden, ik geloof mijn eigen ogen niet. Is dat een ontvoering of is het echt? Ik zal het maar klasseren bij de ufo's. Unidentified flying object of *ongeïdentificeerd vliegend voorwerp*. Straks nog een sprekend konijn in de val en dan zit ik helemaal in Alice in Wonderland.

(licht uit – tussenmuziek)

TAFEREEL 2 : De opdracht

Inoeska, Stanislov, Tsjarodejka, Aad, Wina, Sietse

DECORAANPASSING

(spinnenweb achteraan met levensgrote spin (acteur) – woonst met abnormale elementen – Sietse en Aad staan of zitten als standbeelden voor zich uit te kijken)

STANISLOV : Zo, we zijn er.

INOESKA : Waar zijn we?

STANISLOV : Bij Tsjardejka natuurlijk.

INOESKA : Wie is Tsjardejka?

STANISLOV : Een vrouw met heel veel macht. Je kan maar beter gehoorzamen als ze je iets vraagt.

INOESKA : Wat is dat voor een foute boel!

STANISLOV : Een foute boel?

INOESKA : Ik voel me helemaal niet gerust. Ik wil terug, nu!

STANISLOV : Dat gaat niet. Mevrouw komt er aan.

TSJARODEJKA : Gelukgewent, jongedame. Je hebt dus mijn opdracht aanvaard.

INOESKA : Opdracht? Waar heeft ze het over?

STANISLOV : Gewoon doen wat ze zegt.

TSJARODEJKA : Ik heb de macht over donder en bliksem. Ik laat de hele hemelboog en al wat eronder ligt beven als een riet.

INOESKA : Wat een grillige oude tante. Ze ziet zo bleek als sneeuw en wat heeft ze lelijke kleren aan. Alles is zwart, zelfs die misselijke hoed. Om van te

griezelen.

AAD + WINA + SIETSE : *(met krassende stem)* Stilte! Wij zijn haar helpers.

INOESKA : Jakkas, is dat hier een spookslot?

STANISLOV : Stil toch, Tsjardejka is supermachtig. Ze kan witte wolken omtoveren tot dreigende zwarte arenden.

INOESKA : Wat wil die dame van mij?

TSJARODEJKA : Mag ik me voorstellen: Tsjarodejka, de machtigste helleveeg van de hemelboog. Ik kan alles laten gebeuren als jij maar meewil, liefje.

INOESKA : Ikke? Maar mevrouw, ik moet dringend naar huis. Mama zal ongerust zijn.

TSJARODEJKA : *(haar instelling verandert helemaal)* Hahaha, wat erg voor je, liefje. Maar ik ben nu je mama. Je doet wat ik zeg. Begrepen?

INOESKA : Maar mevrouw....

TSJARODEJKA : Jij wordt mijn persoonlijke assistente. Jij moet voor mij iets heel belangrijks doen.

INOESKA : Wat moet ik doen? Ik kan niet eens vliegen.

TSJARODEJKA : Jij moet voor mij het boek van de eeuwige jeugd halen.

INOESKA : Het boek van de eeuwige jeugd? Daar heb ik nog nooit van gehoord. Al eens gegoogled?

TSJARODEJKA : Wie of wat is google?

INOESKA : Een zoekmachine op mijn tablet.

TSJARODEJKA : Ik snap er niets van. Luister! Je moet het boek halen bij de lentefee.

INOESKA : De lentefee? Die lieve mevrouw die alles in witte en roze bloesems zet en warmte brengt onder de mensen. Zij laat alles opnieuw herleven.

TSJARODEJKA : Jaja, het is al goed! Hou er mee op!

INOESKA : Waarom vraag je haar het boek niet te leen?

TSJARODEJKA : Bah, hemelgeesten zijn moeilijk te benaderen en haar hypnotiseren heeft geen resultaat. Daarvoor mis ik kracht.

INOESKA : Je bent ook niet meer van de jongste.

TSJARODEJKA : *(kort)* Ja, dat weten we al. Daarom dat ik jou die opdracht toevertrouw.

STANISLOV : De lentefee is niet bepaald een vriendin van haar.

WINA : Dat mens heeft geen vriendinnen.

TSJARODEJKA : Kop toe, allemaal! Ik heb het hier voor 't zeggen.

INOESKA : Hoe en waar moet ik zoeken? Dit is voor mij een onbekende wereld.

TSJARODEJKA : Stanislov, Aad en Sietse zullen je helpen.

ALLE DRIE : Tot uw dienst, juffrouw Inoeska.

INOESKA : Ik dacht dat jij kon toveren?

TSJARODEJKA : Zo eenvoudig is het niet. Iemand in een spin veranderen is een niemendalletje. Kijk maar naar je voorgangster. Zij heeft gefaald in de opdracht.

INOESKA : (*slikt*) Jakkas, een spin.

WINA : Het is een serpent, een rotwijf.

TSJARODEJKA : (*lachend*) Is het geen fraai exemplaar van een kameelspin. Ze bijt zelfs mensen.

WINA : Vlucht voor die troela, ze is gemeen.

TSJARODEJKA : Ik wil dat alles wat ik met mijn vingers aanraak terug jong en fris wordt. Maar dat is niet eenvoudig.

INOESKA : Begrijpelijk. Al eens gedacht aan een gezichtsmasker, make-up, antirimpel crème of het haar bijkleuren?

TSJARODEJKA : Lapmiddelen! De enige die weet hoe je alles opnieuw doet leven is de lentefee.

SIETSE : Laat mij ook herleven.

TSJARODEJKA : Jullie twee mogen mij dankbaar zijn dat er nog leven is. (*naar Aad toe*) Die daar kwam de boel hier verpesten met z'n zilveren vliegbuis en plots boem, knal. De hemel vol vuurwerk. Ik heb nogal werk gehad om hem op te knappen.

INOESKA : Tenminste één goed werk.

TSJARODEJKA : (*naar Sietse toe*) En deze dan? Ik noem hem de rotsenbijter. Hahaha, je had hem moeten zien toen hij daarboven slap als een vod op de allerhoogste ijspiek hing. Zonder mij was hij al lang naar pierenland.

WINA : Ze gebruikt de sukkelaars als slaven. Het is een schande.

TSJARODEJKA : Genoeg spinnenkop! En jij gaat nu de lentefee zoeken, meteen!

STANISLOV : De lentefee komt pas als het haar tijd is.

TSJARODEJKA : Kop toe, vliegermans.

INOESKA : Mama zei altijd dat als de sneeuwmannen smelten, de lentefee haar intrede doet.

TSJARODEJKA : *(tot Stanislov)* Oké dan, breng haar naar het sneeuwmannenveld. *(tot Inoeska)* Hier, mijn beschermamulet. *(geeft haar een hanger met een glazen steen)* Als je daar op wrijft weet ik dat je het boek hebt en ik je moet komen halen.

SIETSE + AAD : Mogen wij mee?

TSJARODEJKA : Jullie! Wat moet ze met twee zielenpoten?

SIETSE + AAD : Toe alstublieft?

TSJARODEJKA : Oké dan, maar geen gekheden want ik weet jullie te vinden. En jij Stanislov, jij brengt ze ter plaatse en houdt me op de hoogte. En nu ingerukt!

(iedereen af behalve Wina en Tsjarodejka)

Perfect Tsjarodejka, verdeel en heers. Laat de anderen het werk doen en zorg dat jij er beter van wordt. Hahaha.

WINA : Bah! Om misselijk van te worden. Wat een gemene zielige heks.

TSJARODEJKA : Kop toe!

(licht uit)

TAFEREEL 3 : De sneeuwgeest

Tjotka, Taras, Tikho, Stanislov, Inoeska, Mirka, Kyra, Lykke, Merlinne, Fjodor

DECORAANPASSING

(enkel besneeuwde zetstukken - zwart decor met drie sneeuwmannen – Inoeska ligt half ondergesneeuwd)

TJOTKA : Niet te geloven! Die kwam zomaar uit de lucht vallen.

TARAS : Dat gaat boven mijn pet.

TIKHO : Arm kind, ze zal doodvriezen. We moeten iets doen.

TJOTKA : Mijn armen hebben het ook ijskoud.

TARAS : Misschien kunnen we rond haar gaan staan. Zodat de ijskoude wind er niet aankan.

TIKHO : Je bent een genie.

TARAS : Dank je, maar dat wist ik al.

TJOTKA : Een gek is soms een genie maar vaker nog is een genie een gek.

(boven hen verschijnt de windvlieger)

STANISLOV : Pstt... pstt... Word wakker, je moet gaan zoeken.

TARAS : Moet je kijken, een verdwaalde windvlieger. Wat moet hij hier?

STANISLOV : Opstaan meisje, je opdracht!

TIKHO : Wat wil die rare snuiter van haar, maak dat je wegkomt of we gooien met sneeuwballen.

STANISLOV : Inoeska, de lentefee!

DE SNEEUWMANNEN : De lentefee!

TJOTKA : Ik protesteer, de lentefee, weg ermee!

TARAS : Heel juist, we verzetten ons met klem.

TIKHA : Dat is oorlog, mislukte jumbojet!

TJOTKA : Maak dat je wegkomt, rustverstoorder. Wij willen genieten van het stille landschap.

STANISLOV : Inoeska, wakker worden!

TARAS : Nu is het genoeg. Aanvallen!

(ze beginnen met sneeuwballen te gooien)

STANISLOV : Auw, auw, stop ermee! Inoeska!

TIKHO : We houden niet op voor je crasht, luchtpiraat!

STANISLOV : Help! Nee! Niet doen! *(gaat er vandoor)*

TJOTKA : Gewonnen!

INOESKA : *(kruipt recht)* Waarom al die drukte? Wie zijn jullie, met wortel en das en zo'n oude winterjas? Ik snap niet dat jullie niet moeten niezen nu het zo hard is gaan vriezen.

TARAS : Wat is ze grappig.

TIKHO : Ze is knapper dan ik dacht.

TJOTKA : Nog zo jong.

INOESKA : Heren, mag ik jullie iets vragen?

DE SNEEUWMANNEN : Heren? Bedoelt ze ons?

INOESKA : Ik moet de lentefee vinden.

DE SNEEUWMANNEN : De lentefee! Die moeten wij niet. (*gaan omgekeerd staan*)

INOESKA : Zijn jullie boos?

DE SNEEUWMANNEN : Heel boos!

INOESKA : Waarom?

TARAS : Wij moeten de lentefee niet.

TIKHO : Ze is de vriendin van de zon en die moeten wij niet.

INOESKA : Natuurlijk. Van de zonnestralen gaan jullie smelten. Ik begrijp het.

TJOTKA : Wat wil jij van de lentefee?

INOESKA : Ik moet haar vinden of ik geraak nooit terug thuis.

TARAS : En wat moest die windvlieger van jou?

INOESKA : Dat is de helper van Tsjarodejka.

DE SNEEUWMANNEN : (*verbaasd*) Tsjarodejka! Nee toch?

TIKHO : Meen je dat echt?

INOESKA : (*knikt bevestigend*) Zowaar als vier plus vier acht is.

TJOTKA : Arm kind. Gevangen door die lelijke heks.

TARAS : We leven met je mee.

INOESKA : Weten jullie waar de lentefee woont?

(sneeuwmannen schudden van neen – Inoeska trekt een pruillip)

TIKHO : Wacht eens, misschien weet de sneeuwgeest een oplossing.

INOESKA : Wie is de sneeuwgeest? Nog nooit van gehoord.

TJOTKA : Hij woont tussen opstaande ijsschotsen samen met de vrieselfen.

INOESKA : Vrieselfen? Ook nog nooit van gehoord. Zijn ze gevaarlijk?

TARAS : Dat geloof ik niet, maar ze zijn wel erg stug.

INOESKA : Niet abnormaal als je geen warmte krijgt.

TIKHO : Wij hebben ook een hart van ijs.

INOESKA : Sorry jongens, daar had ik niet bij stilgestaan.

TJOTKA : Stilstaan is niet goed bij deze temperatuur. Hier meisje, neem mijn mantel.

Je zult hem kunnen gebruiken.

INOESKA : Je bent een schatje, kom hier dat ik je een kusje geef. (*geeft hem een kusje*)

op het voorhoofd)

TJOTKA : Wil je geloven dat ik er warm van krijg?

TARAS : Voor een kusje mag ze mijn hoed hebben.

TIKHO : En mijn dikke wortel. Dat is naar het schijnt gezond voor mensenkinderen.

INOESKA : Jullie zijn schatjes. Kom hier. *(kust ze alle drie)* Welke richting moet ik uit?

(sneeuwmannen wijzen alle drie in dezelfde richting)

Bedankt jongens en tot nog eens.

(Inoeska gaat af met hoed en jas en bijt in de wortel – de sneeuwmannen wuiven haar na)

TJOTKA : Spijtig, ze is weg. Zo 'n lief kind. *(blijft wuiven en kijken)*

TARAS : Oké, het is al goed. Ik geloof dat Tjotka verliefd op haar is.

TJOTKA : Nietes!

TARAS : Welles!

TJOTKA : Nietes!

TIKHO : Gasten, klep toe! We hebben allemaal gevoelens.

(licht uit – tussenmuziek)

DECORAANPASSING

(witte rechtopstaande ijsschotsen in een halve cirkel met blauw grondlicht)

INOESKA : Hier moet het zijn, maar ik zie niemand. Ik voel me doodmoe, maar moet blijven bewegen of ik vries dood. *(loopt rond de ijsschotsen)* Verdikke, Ik hoop dat de sneeuwmannen me niet voor de gek gehouden hebben.

(gekraak van het ijs)

Is hier iemand? Ik dacht dat ik muziek hoorde. Verdorie, ik ben stom geweest.
Heel stom. Ik wil naar huis.

(begint te wenen – muziek zwelt aan – ze kijkt op)

CHOREOGRAFIE 1 : Dansende elfen

MUZIEK : Modest Moessorgski – Ballet van de kuikentjes

(de elfen beginnen wartaal door elkaar te praten – Inoeska loopt op hen toe)

INOESKA : Zijn jullie de vrieselfen? En waar is de sneeuwgeest?

(de elfen krijgen angst en verdwijnen achter de ijsschotsen)

Waar zijn ze nu? Oké, ik ben erg onbeleefd geweest. *(poeslief)* Hallo, vrieselfjes, kan ik even met jullie praten? Geen beweging, zut! Ze aanzien me natuurlijk als de vijand. Hoe kan ik hun vertrouwen winnen? Hallo, schatjes van patatjes! Ik heb het! *(haalt witte zakdoek boven en begint ermee te zwaaien)* Ik kom in vrede. Hopeloos! Ik heb verloren. *(keert ze de rug toe en wil weggaan)*

(één voor één komen de elfen terug al giechelend op)

Zeg, spelen jullie een spelletje?

ELFEN : *(alle elfen zeggen afzonderlijk)* Dag!

MIRKA : Dat kind is haar teugels kwijt. Wat moeten we ermee?

KYRA : Wat wil ze van ons?

LYKKE : Ze is wel moedig om tot hier te komen in die barre koude.

MERLINNE : Misschien heeft ze nood aan een beetje liefde? Een stevige knuffel, een arm om haar heen of een bemoedigend woord.

MIRKA : Niemand is graag alleen.

KYRA : Het lijkt of ze naar iemand op zoek is.

LYKKE : Meisje wees niet bang, we willen je helpen.